

Bičování Pána Ježíše (2023 březen)

Text: sr. Urszula Kłusek, SAC

Ave Maria! Vítej, Matko Boží. Bolestná Matko, která jsi jako nikdo jiný ve svém neposkvrněném srdci prožila utrpení našeho Pána Ježíše Krista. Nyní, když s celou církví setrvávám v modlitbě a postním rozjímání, toužím spolu s Tebou ještě hlouběji proniknout do tajemství bičování Pána Ježíše. Víím, Maria, že jsi tento strašný trest, kterému se Ježíš poddal, na vlastní oči neviděla, ale ze zápisků mystiků, kterým jsi – i když jen částečně – odkrývala tajemství oné skutečnosti, víím, co Pán prožil a co jsi zakusila ty, Bolestná Matko. Marie z Agredy ve svém díle „Mystické město Boží“ popsala bičování Ježíše takto:

„Mezitím všechno připravili k bičování. To bylo dáno za úkol skupině šesti katů nejhanebnější povahy; ti přivedli Ježíše do prostorné místnosti, strhli z něj šaty kromě bederní roušky, kterou mu sundat nemohli. Přivázali Ježíše ke sloupu a jeden po druhém ho bičovali z takovou krutostí, že žádná lidská bytost by toho nebyla schopná, pokud by do srdcí těchto bezbožných služebníků nevstoupil Lucifer. První dva bičovali nevinného Spasitele tvrdými, silnými uzlovatými provazci a ve svém bezbožném vzteku ho šlehali ze všech sil. Tímto prvním bičováním naběhly na božském těle Páně velké pruchy a zsinalé, krví podlité boule, kterými bylo jeho celé tělo pokryto a zhyzděno. Z mnoha těchto ran prosakovala krev. Když první dva katané konečně ustali, pokračovali v bičování další dva. Tito ho šlehali tvrdými, koženými řemínky a zaměřovali své rány na zraněná a bolavá místa, čímž krví podlité boule protrhli a přesvatá krev stříkala na všechny strany, i na šaty katanů, až je promočila, a tekla také proudem na dlažbu. Tito dva pak ustoupili třetímu páru katanů, kteří začali Pána bít velmi tuhými karabáči z nevydělané, usušené kůže, spletenými na způsob karabáčů z vrbových prutů. Tito mrskali Pána ještě krutěji, protože nešlehali dosud nezraněné tělo, ale protínali hlouběji rány způsobené předešlým bičováním. Mimo to byli také tajně podníceni větším vztekem, k němuž je podnítily démoni, které znovu rozlítla Kristova trpělivost. Protože byly nyní na nejsvětějším Kristově těle otevřeny žíly a celé tělo už bylo jako jedna nepřetržitá rána, třetí pár katanů už nenašel místo pro nové rány na zdravá místa. Jejich neustávající šlehy nelidsky drásaly neposkvrněné panenské tělo našeho Vykupitele Ježíše

Krista a mnoho částek těla, které karabáče utrhal, bylo roztroušeno po dlažbě. Šlehání bylo tak kruté, že se už na ramenou pod krví bělely velké části vyčnívajících holých kostí. Na jiných místech už byly také víc než ve velikosti dlaně kosti obnaženy. Aby úplně zničili krásu, kterou Pán převyšoval všechny ostatní lidi (Žl 44,3), rozšlehali Mu také obličej, ruce a nohy, takže neponechali na celém těle jediné místečko, na kterém by ještě mohli všemi silami ukázat svou zuřivost a hněv proti nejnevinějšímu Beránkovi. Božská krev tekla hojně na dlažbu a tu a tam se jí shromáždilo velké množství. Bičování obličej, rukou a nohou bylo nevyřetitelně bolestivé, protože tyto části těla jsou plné jemných a citlivých nervů. Úctyhodná Kristova tvář byla tak zraněná a oteklá, že Ho krev a otekliny úplně oslepily. K tomu ještě katané plivali na Pána své ošklivé výměty a zahrnovali Ho potupnými názvy (Pláč.3,30). Přesný počet ran, které byly Spasiteli zasazeny od hlavy až do paty, byl 5 115.

Velký Pán a Tvůrce všeho tvorstva, který ve své božské přirozenosti nemohl trpět, se stal v lidském těle pro nás mužem bolesti, jak bylo předpovězeno (Iz 53,3), a naše bolesti vzal na sebe. Byl opovržen a nejposlednějším z lidí, mužem bolestí, před kterým si lidé zahalují tvář. Když přivedli Ježíše na místo, kde měl být bičován, uchýlila se ve společnosti tří Marií a svatého Jana do kouta nádvoří. Pomocí božské vize pozorovala celý průběh bičování a všechna muka našeho Spasitele. Přestože je neviděla tělesnými očima, nezůstalo jí nic skryté, a viděla vše tak, jakoby stála docela blízko. Lidská mysl nemůže pochopit, jak velké a jak různé byly bolesti a zármutek velké královny a Paní andělů, stejně jako nemůžeme pochopit i mnohá jiná tajemství Božství. To vše nám bude zjeveno k oslavě Syna a Matky až na věčnosti. Už jsem se několikrát zmínila v tomto životopise, a zvláště v části o mučení, že blahoslavená Matka cítila na svém těle všechna muka svého Syna. To platí také o bičování, které cítila ve všech částech svého panenského těla právě tak pronikavě, jako je cítil Kristus na svém těle. Ona ovšem neprolévala krev, jen tu, která jí se slzami tekla z očí, ani její tělo nebylo rozdrásáno. Tělesné bolesti jí však změnily a znetvořily tak, že jí svatý Jan a svaté ženy nemohli ani poznat. Kromě tělesných muk trpěla také nevyřetitelnými duševními bolestmi, protože tam se její bolest zvyšovala podle míry jejího nazírání. Její bolesti nevyplývaly jen z její přirozené lásky jako matky a z nejvyšší lásky ke Kristovi jako k jejímu Bohu, ale byly úměrné její schopnosti, s níž přesněji než všichni ostatní tvorové oceňovala Kristovu nevinost, důstojnost jeho božské

Osoby, ohavnost urážek, kterými Ho uráželi věrolomní židé a Adamovy děti, které On vysvobozoval z věčné smrti.”

Po přečtení těchto slov bychom měli zmlknout a dovolit srdci, aby setrvalo v tichosti u tvého neposkvrněného srdce, probodnutého mečem utrpení. Duchu Svatý, dotýkej se mého srdce svou láskou a mocí, očišťuj můj rozum a srdce, aby mi bylo dáno pronikat do tajemství Ježíšova utrpení během bičování a Mariina spoluutrpení. Duchu Svatý, veď mě v této meditaci a otvírej mé nitro, abych poznal touhu Ježíšova a Mariina srdce. Touhu, která způsobila, že Boží Syn a jeho přečistá Matka přijali z lásky ke mně a všem ostatním hříšníkům tak velká utrpení. Kéž mi tvé spoluutrpení, Maria, vyprosí milost proměny mého srdce a hlubšího proniknutí do toho, o čem jsi mluvila ve Fatimě, co jsi nás učila skrze fatimské děti, které tak dobře pochopily a v plnosti přijaly Boží touhy.

Maria, prosím, vypros mi u Boha milost pochopení toho, čím je modlitba zadostiučinění, čím je život duchem zadostiučinění za hříchy mé a hříchy celého světa. Když se dívám na zbičovaného, skoro až k smrti zmučeného Ježíše, vidím, jaká je cena i toho nejmenšího hříchu. Nechci hřešit. Toužím zadostiučinit za své hříchy a spolu s Ježíšem a s tebou žít k oslavě Boha a ke spáse těch, kteří žijí v temnotách smrtelného hříchu, vystaveni ztrátě věčné spásy. Ty jsi v sobě a na sobě, Matko Boží, cítila každou bičovou ránu, která dopadla na Ježíše. Trpěla jsi spolu s ním a obětovala ses za všechny hříšníky, a také za mne, hříšníka. Děkuji ti, Maria!

Mnozí svatí, kteří poznali a pochopili tvé neposkvrněné srdce, Matko, tím, že tě následovali, jednali podobně. Stejně tak jednaly i fatimské děti. Občas jsi, Maria, musela brzdit jejich horlivost v konání pokání a v gestech zadostiučinění. Setra Lucie z Fatimy vyprávěla, jak během trvajících zjevení kdysi cestou na pastvinu s Hyacintou a Františkem rozřezali na kousky hrubý a velmi drsný provaz a každý z nich si ho pevně zavázal kolem pasu. A i když jim nošení tohoto specifického kajícího pásu působilo velkou bolest, všichni tři ho chtěli mít na sobě také v noci. Ale tehdy jsi, Maria, zasáhla Ty a řekla jsi fatimským dětem, aby si tento pás na noc sundávaly. Maria, tyto požehnané děti byly v pokání a zadostiučinění velmi horlivé. Já v sobě nemám takovou velkou horlivost, proto Tě prosím, moje maminko, abys mi u Boha vyprosila milost pokání a zadostiučinění za hříchy mé

i dalších hříšníků. Maria, toužím Ježíše potěšit, toužím potěšit i tvé neposkvrněné srdce, toužím být pro Ježíše a pro tebe útěchou.

Vím, Matko, že jsi snášela a přijala každé utrpení v tichosti a lásce. Ty jsi, Maria, neměla na Boha žádné požadavky. Nekřičela jsi, že nerozumíš. Neplakala jsi a nevolala; kde je Bůh, když já trpím? Viděla jsi, že Bůh je s tebou, a že v Ježíši trpí a umírá za spásu světa a každého člověka. Také za moji spásu. Prosím tě, Matko, modli se se mnou i za mne.

Maria, dívám se na tebe a obdivuji tvoji tichost, tvůj souhlas se vším, co Bůh konal ve tvém životě. Můj život není jednoduchý. Je v něm mnoho námahy, utrpení, různých zkoušek. Ale možná právě proto je můj život nezvykle bohatý. Bohatý tím, co můžu obětovat Bohu, čím se můžu přičinit k obrácení mých bratří a sester, kteří z různých důvodů žijí ve stavu těžkého hříchu, daleko od Boha, daleko od štěstí a naděje věčného života. Za mne i za ně, za každého člověka přijal Ježíš ten strašný trest bičování, o kterém dnes rozjímáme. Za mne a za každého člověka. Ty jsi, Maria, přijala úděl spoluutrpení s Ježíšem, bolest meče utrpení, který probodl tvé neposkvrněné srdce. Maria, i když nevím, co mě čeká, nevím, kolik času na zemi mám ještě před sebou, tak již nyní, právě v této chvíli v duchu zadostiučinění za hříchy své i celého světa tobě, Maria a Pánu Ježíši skrze tvé neposkvrněné srdce, odevzdávám svoji minulost, přítomnost i budoucnost. A to vše ve spojení s tebou odevzdávám jako oběť zadostiučinění za naše hříchy a za spásu ubohých hříšníků. Prosím, Maria, představ tuto moji oběť Ježíši a vypros mi milost každodenní věrnosti a lásky.

Amen.

Ave Maria!